

Skriftlig begrundelse.

Der har i det sidste års tid været adskillige eksempler på, at den offentlige sektor har indhentet tilbud om leverancer hos udenlandske selskaber uden at undersøge, om en tilsvarende leverance til samme pris kan leveres af en dansk virksomhed. Tilsvarende er der adskillige kommuner m. v., der foretager besigtigelsesture i udlandet og placerer ordrer i udenlandske selskaber, på trods af at nøjagtig samme produkt kan besigtiges og indkøbes på danske virksomheder.

Ikke mindst i en situation, hvor arbejdsledigheden er høj, er det vigtigt, at den offentlige sektor ikke stiller vore hjemlige virksomheder ringere end udenlandske, når man skal foretage indkøb, ligesom det er vigtigt, at den offentlige sektor ved vurdering af prisen på et tilbud anlægger en samlet samfundøkonomisk vurdering af fordele og ulemper ved køb af danske produkter.

Albertsen (S):

Da jeg fremsendte mit spørgsmål, var jeg i og for sig lidt i tvivl, om jeg egentlig burde stille det til finansministeren eller eventuelt til statsministeren, for spørgsmålet har for så vidt relation til en række forskellige ministerier. Når det alligevel blev finansministeren, jeg stillede spørgsmålet til, hænger det selvfølgelig sammen med, at finansministeren i sidste instans trods alt har en aldeles afgørende indflydelse på økonomi og på beskæftigelse og på den offentlige samfundstrivsel i det hele taget. Derfor er det altså havnet her.

Baggrunden er den, at der forskellige steder i pressen, fra forskellige organisationer og fra en række erhvervsfolk er fremført en række udtalelser, som på forskellig vis kritiserer en række styrelser, en række offentlige instanser, for at de ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeser danske fabrikater og danske virksomheder, når de foretager indkøb. Jeg har anset det for hensigtsmæssigt og ønskeligt at få prøvet, om disse udtalelser er holdbare, om der iagttages de hensyn, som vi vel alle kunne være enige om burde iagttages, eller er der blot tale om, at enkelte virksomheder måske har følt sig forbigået ved en eller anden licitation eller ved et salg af en eller anden bestemt vare?

Jeg vil derfor værdsætte, om ministeren kunne redegøre for den arbejdsgang, man forfølger, og om den er tilstrækkelig betryggende med henblik på at opnå det, som jeg har nævnt i mit spørgsmål. Jeg imødeser ministerens redegørelse herfor og vil eventuelt vende tilbage, når jeg har hørt ministerens forklaring.

Finansministeren (*Heinesen*):

Jeg er ganske enig med hr. Albertsen i, at den offentlige sektor ikke bør stille vore hjemlige virksomheder ringere end udenlandske, når man skal foretage indkøb. Det offentliges indkøbspolitik bør være at købe dansk, hvor danske varer kan konkurrere.

Efter alt, hvad der foreligger oplyst for mig, kan jeg også sige, at staten ikke giver udenlandske leverandører nogen fortrinsstilling. I de tilfælde, hvor firmaer og brancheforeninger har rejst sådanne spørgsmål over for statens kommitterede i indkøb, har der været en rimelig forklaring på de dispositioner, man har bragt frem.

På den anden side må man også huske, at vi både i forhold til vore tidligere EFTA-partnere og som medlem af EF har visse forpligtelser med hensyn til offentlige indkøb; vi må således ikke diskriminere over for leverandører fra disse lande. Men hvor konkurrenceforholdet står nogenlunde lige, vil statens institutioner købe dansk, bl. a. fordi f. eks. lettere kontaktmulighed til leverandøren og bedre servicemuligheder taler derfor.

Jeg har altså ikke fået forelagt konkrete eksempler på urimelig behandling af sager af denne art, og jeg har derfor ikke noget grundlag for at sende særlige pålæg ud i øjeblikket. Men det er klart, at jeg fortsat vil være opmærksom på problemet i al almindelighed, naturligvis ikke mindst på baggrund af den store arbejdsløshed, som også hr. Albertsen nævner.

Nu drager hr. Albertsen også kommunerne ind i billedet. Kommuner og amtskommuner har jo selvstyre, og det er ikke muligt for staten at give kommunerne et pålæg af denne karakter, som sagen eventuelt kunne kalde på. Men jeg har nævnt spørgsmålet for indenrigsministeren, der imidlertid ikke fandt, at der foreligger et tilstrækkeligt grundlag for et særligt initiativ over for amter og kommuner.